

Nehemia Info

ETIOPIE Evangelisté

ASIE Humanitární pracovníci a Bible

IZRAEL Nový projekt Nf Nehemia

UKRAJINA Dětské domovy

Přinášíme změnu
do lidských životů

Obsah

- 3 Etiopie
Evangelisté

- 4 Izrael
Pomoc Izraeli

- 5 Bosna
Evangelista

- 6 Izrael
První výjezd do kibucu

- 7 Izrael
Nový projekt Nf Nehemia

- 8 Irák/ Thajsko
Kávu, nebo čaj?

- 9 S. Korea
Pekárna

- 10 Thajsko
Buddhista, který je i křesťanem

- 11 Asie
Potřebný restart

- 12 Ukrajina
Dětské domovy

- 13 Etiopie
Kelo, vzdělávání dětí na novém místě

- 14 XXX
Bible

- 16 Tanzanie
Z Masajské stepi

- 18 Daruvar
Nad naše očekávání

Je čas vyjít!

Dlouho očekávané jaro je tu! V tomto období se většina z nás raduje z nových věcí, naše oči i mysl jsou občerstveny kvetoucími stromy a vůní jara. Miluji dny, kdy vše začíná pučet a já si mohu připomínat všechna Jeho zaslíbení ve všem, co nás obklopuje. S jarem se také pojí přezutí pneumatik či výměna bot. Čas procházek nás přivádí do Jeho blízkosti a balancování „co dál?“. „Stůjte přepásání na bedrech pravdou, oblečení pancířem spravedlnosti a obuti připraveností kázat evangelium pokoje.“ Efezským 6,14

JE ČAS VYJÍT! Není potřeba se ptát: „Jsem to já?“ Stačí hledat odpověď na otázku: „Kam, kam mě, Pane, posíláš?“ Jsou mnohé národy, které ještě neslyšely Dobrou zprávu, a my ji můžeme předat. Obleč si Jeho zbroj a jdi plný Ducha! Ráda bych vás povzbudila k některému z krátkodobých misijních výjezdů, které organizujeme během celého roku. Můžete strávit čas s dlouhodobými misijními pracovníky, kteří vám budou oporou stejně tak jako vy jim. Misie je nedílnou součástí vašeho života s Kristem a je jen na vás, kdy vykročíte. Ať vaše nové boty jdou v Jeho šlépějích!

Veronika Kölbl,
členka Správní rady

Evangelisté

Etiopie

Br. Moti

Boží proměna. Jmenuji se Fatuma a upřímně musím říct, že můj život byl ještě nedávno naprosto zoufalý a beznadějný a neviděla jsem v něm žádný smysl. Pracovala jsem v hotelu a třicet let jsem brala drogy, žvýkala chat, kouřila cigarety i marihuanu a pila alkohol. Al – Masih neboli Mesiáš mě však ze všech drog vysvobodil. Pochopila jsem, že v islámu není naděje, ale pravý Bůh mě vyvedl z věčné smrti do věčného života. Nyní jsem zcela volná, neužívám žádné drogy. Pomohla mi Kala se svým manželem. Společně nyní studujeme Boží slovo a já se učím poznávat svého skutečného Stvořitele. Nikdy jsem nezaživala v duši takový pokoj a radost. Díky Bohu za to, že mě našel a já jsem jej mohla opravdově poznat.

Pomoc evangelistům v humanitární krizi. Letošní úroda byla vlivem sucha téměř nulová. Plodiny nevydaly žádný výnos, a tak mnoha rodinám v naší oblasti hrozilo těžké období. Přišli jsme do naší vesnice s evangeliem a několik rodin se obrátilo. Pak ale přišla těžká zkouška, protože rodiny neměly jídlo pro své děti. Když jsme Nehemii požádali o pomoc, reagovali jste opravdu rychle, a tak jste přinesli úlevu v pravý čas. Každá z dvaceti rodin dostala 100 kg kukuřice. Radost a nadšení z Božího zaopatření a vděčnost za vaši pomoc byly jako čerstvá voda pro znavenou duši. Moc vám děkujeme, že jste nám projevili soucit a přinesli praktickou pomoc. Posíláme mnoho díky a vděčnosti všem, kteří se na sbírce podíleli.

Aktuální zprávy ze života evangelistů, které spolu s vámi podporujeme.

Misijní práce. Služba v terénu i v naší misijní škole probíhá velmi dobře. Letos máme ve škole výuku ve dvou jazycích – v amharštině i v oromštině. V současné době máme ve škole 53 studentů a po dokončení budou všichni schopni misijně pracovat. Díky Bohu se také daří zakládat nové sbory a mnoho muslimů přichází ke Kristu. Bůh s námi pracuje a úroda je čím dál větší. V lednu jsme v našem centru pokřtili 28 nově obrácených. Vždy si velmi ceníme toho, že v tom stojíte s námi, i laskavého srdce, které odkrýváte při vaší návštěvě v Etiopii a při osobních setkáních se všemi evangelisty. Všichni byli vaší přítomností povzbuzeni a inspirováni. Společně tak sklízíme úrodu do Božího království.

Pomoc dětem. Děkujeme také za vaši finanční podporu dětem v nezasaženém národě Silte. Díky tomu nakoupili naši evangelisté 52 dětem školní uniformy, boty a školní potřeby. Tento velkorysý dar otvírá srdce chudým rodinám v muslimských komunitách a my se s nimi můžeme sdílet o věčné naději a živém Bohu Ježíši Kristu.

Podpora jednoho evangelisty vychází na 3200 Kč měsíčně. Můžete se ale zapojit jakoukoliv částkou. ■

Peníze na podporu evangelistů můžete posílat na č. ú. 1057340/2060, v. s. 5201. ■

Pomoc Izraeli

Br. Youval, Revive Israel

Společně přinášíme změnu do izraelského národu. Jsme vděční, že jste se k nám připojili, abychom jednotně naplnili Boží záměr. „Vždyť jsme přece jeho dílo, stvoření v Kristu Ježíši k dobrým skutkům, které Bůh předem připravil, abychom v nich žili.“ Ef 2,10

Velmi si vážíme vaší věrnosti a nekončící podpory. Ano, společně chceme vidět, jak Boží království vchází do života izraelského národu. Děkujeme za váš finanční dar 199 426 Kč. Naše díky neumíme slovy ani správně vyjádřit.

Nepřestaneme pracovat na společném díle, dokud celý Izrael nebude zachráněn. Vyřídte prosím mým jménem všem, že je vaše podpora pro nás velkým povzbuzením a má významný dopad na izraelský národ a já si vaši oběti hluboce vážím.

Z prostředků, které jste poskytli, jsme pro vojáky zakoupili teplé kabáty a kanystry na vodu. Prostřednictvím našeho přítele, který je mesiánským vojákem, jsme tyto věci doručili jeho vojenské jednotce.

Vaše finanční prostředky jsme také využili k uspořádání akcí pro děti z rodin, které byly vlivem války evakuovány ze svých domovů. Poskytli jsme jim chvíle radosti a odpočinku.

Náš národ nyní prochází těžkým traumatem. Útok začal v době šabatu 7. října. Od té doby jsme slyšeli v rádiu i televizi

Kde pomohly vaše finance?

spoustu děsivých příběhů, tolik zavražděných. Toho dne všichni vojáci i otcové rodin byli povoláni do války. A protože jsou rodiny už tak dlouho od sebe odloučeny, vidíme, jaká bolest ochromila náš národ, strach, nedůvěra a úzkost pohltily lidská srdce. Náš tým Revive Israel je rozprostřen po celé zemi. Pomáháme vojákům naplňovat jejich potřeby, jsme s rodinami, které musely být evakuovány, a tak vidíme, jak je bolest a pochybnosti zcela ochromily. „Může nás vláda nebo vojáci zachránit, kdyby se to stalo nám?“ Lidé pochybují o Bohu a ptají se: „Kde byl Bůh? Existuje vůbec? Kam půjdu, když zemřu?“ Všechny pocity jsou umocněny nefungujícími vztahy v rodinách a nevraživostí mezi Židy a Araby. Proto chceme s týmem přinést uzdravení a obnovu do všech srdcí i do všech vztahů. Pracujeme s vojáky, kteří se vrací z fronty, aby si odpočinuli a obnovili síly a spolu s námi mohli být v Boží přítomnosti. Zveme děti i mládežníky, kteří bombový útok zažili, na naši farmu, aby zde našli pokoj, Boží přítomnost a uzdravení. Pracujeme i s alkoholiky, drogově závislými i prostitutkami, kteří jsou nyní v ještě větším zoufalství. Každý týden během prodeje naší zeleniny z farmy hovoříme s lidmi o Bohu a odpovídáme na všechny jejich otázky.

Kromě podpory poslané do Revive Israel jsme do Izraele darovali turnikety (škrtdla na zástavu krvácení) v hodnotě 75 tisíc. Díky, že v tom stojíte s námi, společnými silami můžeme Izrael obnovit. Vaše modlitby mají velký vliv! Pomáhat můžete i nadále prostřednictvím č. ú. 1057340/2060, v. s. 1013. ■

Evangelista Bosna

David Symon

Občas se mě lidé ptají: „Pojedeš zas do Bosny?“ Svě osmileté působení jsem tam ukončil v roce 2016 a od té doby žijeme s manželkou v Česku. Pojedu tam? Někdy možná ano, teď ale ne. Ve skutečnosti jsem před několika lety začal takový půst od Bosny. Vnímal jsem, že si mám dát odstup a neorganizovat tam výjezdy misijních týmů, nějakou dobu tam prostě nejezdit. Tento půst byl však přerušen minulý rok, kdy jsem zaslechl, že se můj bývalý kolega Sergej a jeho žena Ira potřebují dostat z Ukrajiny do Bosny. Dlouho jsem neváhal, vzal jsem auto, vyzvedl je a odvezl jsem je do Banja Luky.

Občas se mě také někdo zeptá: „Tak co v Bosně, jak to tam teď vypadá, je to lepší?“ Když mám odpovědět, vzpomenu si na svého strejdu, který na otázku „Jak se máš?“ místo „dobře“ nebo „špatně“ odpoví: „Čím dál tím stejně.“ Asi tak. Napětí mezi třemi hlavními národy, Bosňáky, Srby a Chorvaty, stále přetrvávají, protestantské sbory rostou jen velmi pomalu, jedná se spíše o jednotlivce. Mladí lidé, včetně evangelikálních křesťanů, odcházejí za lepším životem na Západ. Bosna je tranzitní zemí, kudy uprchlíci chodí balkánskou cestou dále do Evropy. Ani Ukrajinci sem téměř nepřicházejí – a proč jsem tedy Sergeje vezl zrovna sem?

Dovolte mi, abych vám ho trochu představil. Sergej Revenko působil pět let jako ukrajinský misionář v bosenské Banja Luce. S dalšími z Finska, z jižní Afriky a s místními kolegy jsme společně působili v rámci jednoho sborového týmu. Sergej je velmi srdečný člověk a má velký dar a nadšení pro evangelizaci. Strávili jsme bok po boku celý rok ve společné službě. Poté byl Sergej odvolán svým domovským sborem v Chersonu. Sergeje, Iru a mladší dceru Věru jsme odvezli na Ukrajinu, starší dcera Anja se mezitím v Bosně vdala a zůstala zde žít.

Sergej sloužil na Ukrajině jako pastor pro evangelizaci a misii a mimo jiné měl na starosti misii mezi krymskými Tatarsy. Pak přišla anexe Krymu, pak přišla válka a ruská vojska okupovala samotný Cherson. Revenkovi dlouho zůstávali, když se ale vyskytla příležitost, přesunuli se na zakarpatskou Ukrajinu. O pár měsíců později bylo Sergejovi 60, mohl opustit zemi a já je vezl do Bosny.

Ukrajinský misionář z Chersonu se se svou ženou přestěhoval do Bosny, aby pomohli v Banja Luce, kde dříve působili manželé Symonovi.

A co teď v Bosně? Zažili jsme to mnohde v českém prostředí – příchozí Ukrajinci naplnili a oživilo naše církve. Sergej je pro banjalucký sbor obrovskou posilou. Káže, vede skupinky, evangelizuje lidi z města. Ira ho v tom doprovází a podporuje a Věra se zapojuje do duchovní služby studentům a mladým lidem a také chodí pravidelně pomáhat do sirotčince.

Banjalucký sbor rodině Revenko poskytl možnost žít dlouhodobě ve sborové budově v bytě, který jinak slouží krátkodobým misijním týmům. To je velká pomoc, protože nemají odpovídající zdroje příjmů. Bosna neposkytuje Ukrajincům pracovní víza, práci a možnosti podpory.

Revenkovi se ale rozhodli jít právě tam, kvůli rodině a kvůli potřebám, kdy mohou být právě na tomto místě pro Boží království užiteční. Mají tedy kde bydlet, výzvou ale je pokrýt ostatní životní náklady, hlavně jídlo. Ira má ukrajinskou penzi, která je na bosenské podmínky poměrně malá, Sergej má do penze dva roky. Potřebují tedy vykrýt roky 2024 a 2025, ideální by bylo částkou 600 bosenských marek měsíčně (asi 7 500 Kč). Pokud by se našlo více pravidelných dárců, kteří by se zavázali na dva roky, a evangelizaci v Bosně podpořili jakoukoliv částkou každý měsíc, bylo by to skvělé!

Ještě dovětek. V článku pro Nehemia Info před téměř deseti lety jsem napsal: „Číst si z Bible je tady podezřelé, pravoslavná církev to nepodporuje. Ano, chápu, že by to mohlo vést ke vzniku falešných učení a sekt, jak se obávají. Na druhou stranu to ale zabraňuje lidem, kterým je evangelium tak blízko, aby jím byli proměněni a měli vztah s Bohem! V tom smyslu jsou mnozí bosensští Srbové (a bosensští Chorvaty) nezasažení, spolu s muslimskými Bosňáky. Bůh však v Bosně jedná, často nenápadně, navzdory neodpuštění a náboženskému nacionalismu.“

Já v Bosně nejsem, ale jsou tam jiní. Tak, Pane, jednej dál i skrze své služebníky Sergeje, Iru a Věru. ■

Izrael První výjezd do kibucu

Martina Igazová

K Izraeli jsem měla vždy vřelý vztah, ale má láska k zemi zaslíbené se zintenzivnila, když jsem byla v době konfliktu 7. 10. 2023 v Jeruzalémě. Během té doby mi Bůh pro tento národ vлил do srdce obrovský soucit, lásku, milost i pochopení. Následně jsem započala službu v Českém modlitebním domě na Olivové hoře a téměř celý leden jsem se tam učila. Zároveň jsem přes ICEJ (Mezinárodní křesťanská ambasáda Jeruzalém) pomáhala jako dobrovolník na plantáži v Jad Mor-dochai farmářům, kteří jsou vlivem válečného stavu v krizi.

Před začátkem zmíněného projektu jsem měla sen. Zdálo se mi, že jsem těhotná a očekávám potomka. Výkladem je, že do mého života přicházejí nové věci. Následně jsme si v práci měli vybrat k povzbuzení kartičku na letošní rok. Vylosovala jsem si ale jednu, která byla spleená s druhou. Stálo tam: Otevři se něčemu novému, a na druhé: Jsi spojen se vším.

Za několik dní se se mnou spojil Karel Sedláček – předseda České společnosti přátel Izraele. Spolu s ním jsem oživila nápad uskutečnit výjezdy k potřebným lidem v Izraeli. Projekt jsme nazvali „České ruce pro Izrael“, který pak poprvé zmínil i na online Modlitbách za Izrael na youtube. Poté se hned lidé začali hlásit na první průkopnický výjezd. S Božím vedením jsem našla kibuc 3 Mefalsim, ve kterém jsme týden pracovali.

Náš původní plán byl pracovat na farmě, ale protože bylo kolem budov mnoho práce, začali jsme s pomocí tam. Spolu s organizačním týmem, v němž je také František Matějka a Wieslav Chmiel, nyní víme, že je to místo, kde máme

Lidé v kibucu Mefalsim zázračně přežili teroristický útok. Nic se jim nestalo. V jejich očích je to štěstí.

působit. Potvrzení také přišlo skrze neobyčejné zázraky, které se tam v době útoku staly. Dalším ujištěním bylo obdivuhodné přijetí a důvěra místních lidí. Navíc název kibucu Mefalsim v překladu znamená "průkopník". Viděli jsme v tom krásné propojení v souvislosti s naším průkopnickým výjezdem. Kibuc má komunistickou formu fungování a většina lidí jsou nevěřící.

Po prvním výjezdu jsme rozdělili naši budoucí pomoc v Mefalsim na dvě části – projekt „kibuc“, a projekt „farmář“. Tudíž v dalších výjezdech pojedeme ve dvou týmech. Jeden tým bude pracovat přímo na farmě a druhý tým pomůže s úklidem a prací kolem budov. Zájemci, pište na podpora@nehemia.cz.

Zpětná vazba účastníků: Andrej P., 43 let.

Co pro mě tato cesta znamenala? „Chtěl jsem vyjádřit svoji podporu Izraeli, svoji přízeň, soucit, nabídnout pomoc. Anebo, mluvíme-li jazykem našeho křesťanského klíše, chtěl jsem požehnat Božimu lidu, a to prakticky. A tak, když se taková příležitost naskytla, oznámil jsem své rodině, že letím...

Pak začala na první pohled rutinní práce: pomáhali jsme uklízet trávníky, chodníky, kolem školek a další veřejné prostory. Potkávali jsme se a povídali si se zajímavými lidmi. Užívali jsme krásného počasí, čerstvého vzduchu a velice příjemného a přátelského prostředí, které pro nás místní lidé vytvořili. Asi třetí den jsme začali pociťovat něco, co jednou člen našeho týmu (Karel D.) řekl nahlas: „Zdá se mi, že z této aktivity více přijímám, než dávám.“

Hm... ano, Karle, vím, čím to je... Když Bůh vyvolil Abrahama, žehناه mu, řekl jednu úžasnou věc: „Požehnám těm, kdo žehnají tobě.“ (Ex 13,3). Toto zaslíbení platilo nejen pro samotného Abrahama, ale i pro celý národ, který (viz Ex 27,29, Num 24,9b) vzešel z jeho beder. A to se taky u nás naplnilo! Přiletěli jsme do Izraele, abychom požehnali Božímu lidu svými prostředky a svou prací, a na oplátku jsme byli i my sami požehnáni! Copak to není úžasně!? Náš Bůh je přece věrný a dodržuje sliby, a tentokrát jsme toho i my byli účastni! A tak pokud vás Bůh tímto oslovuje, zapojte se do tohoto projektu, požehnejte Božímu lidu a budete požehnáni.“

Karel T., 74 let. Čeho si považují:

- Byl jsem přijat do skupiny.
- Špičkové organizace celé akce, vnímám za ní mnoho práce.
- Martinu (vedoucí) jsem přijal jako tu, kterou budu zcela respektovat, a neměl jsem s tím za celou dobu jediný problém.
- Všech členů týmu; pro mě mimořádní lidé, jeden vedle druhého, každý mi je v něčem příkladem.
- Modliteb všech, kteří náš výjezd takto doprovázeli – bylo to opravdu znát.
- Martina dbala na společné modlitby týmu, díky čemuž to celé mělo „hlavu a patu“. Mohli jsme si lépe uvědomit, proč tam jsme, co máme kdy dělat, prožít si hlubokou vděčnost „směrem nahoru“ a zažít, věřím, Ježíše uprostřed nás (byli jsme tam přece v jeho jménu – Matouš 18,20).
- Dostal jsem víc, než jsem mohl dát (dejte a bude vám dáno).
- Splnil se mi životní sen dostat se do kibucu a dokonce tam pracovat. A být lidem užitečný – možná ještě víc v naslouchání jim než užitečný naší prací. A to jsme, myslím, pracovali fakt naplno.
- Při práci jsme se mnoho nasmáli a „nakazili“ i místní.
- Místní v kibucu se k nám chovali, vzhledem k jejich kultuře,

velmi nadstandardně, péčí, přijetím, jídlem, vším.

- Setkal jsem se se statečnými lidmi (tvrdili, že to byla náhoda – naše skupina to tak neviděla – ale to už vyjádřili ostatní).
- V Izraeli je i mnoho bolestí, ale jsem rád, že jsem mohl pomoci alespoň někomu. Často myslím na křesťany v Gaze, jel bych pomoci i jim, což teď nejde. Modlitba za ně je však možná vždycky. Naštěstí platí, že „žádná modlitba se ve vesmíru neztratí,“ byť nevíme, kde zrovna ta naše modlitba pohne svět směrem k dobru.

Marta N., 21 let. Co pro mě výjezd znamenal?

„Těch pár dní v kibucu Mefalsim pro mě znamenalo opravdu hodně. Do té doby jsem nikdy v Izraeli nebyla a celou situaci jsem znala jen tak z médií. Bylo něco úžasně slyšet a vidět na vlastní oči místo, kde Bůh 7. října tak mocně ochránil obyvatele kibucu. Také jsem si uvědomovala, jak skvělý život oproti tomu vedeme my v Čechách. Nemuset se bát bomby, která může kdykoli dopadnout do mého domu, nemuset každou chvíli očekávat poplach, nemuset posílat své děti do války, nemuset se strachovat o své blízké, kteří třeba bojují v Gaze... Prožívala jsem a prožívám obrovskou vděčnost. Na druhou stranu byl každý jeden člověk v Mefalsim pro mě vzorem statečnosti a hesla: nikdy se nevzdát. Další silnou zkušeností byly pro mě také velmi intenzivní modlitby našeho týmu. Povzbuzuje mě to k vytrvalejším modlitbám za Izrael, které často opomímám. Moc si vážím také celého týmu, se kterým jsem mohla vyjet, bylo vidět, jak krásně nás Pán dal dohromady a těším se někdy na další výjezd.“ ■

České ruce pro Izrael

Nový projekt Nf Nehemia

Veronika Kölbl

Termíny: Duben, květen, červen 2024 (vždy začátkem měsíce dáme vědět konkrétní termín).

Náklady: cca 15 000 Kč (letenka, ubytování Dům modlitby v Jeruzalémě, doprava, strava)

Jazykové znalosti: angličtina (alespoň znalost A1), ruština a hebrejšтина výhodou

Koordinátorem je Martina Igazová a klademe důraz na:

Dát ruce. (Dát se naplno do práce v kibucu.)

Dát srdce. (Být milý lidem: „Potěšte, potěšte můj lid; praví váš Bůh.“ (Izajáš 40,1) a být milý Bohu: „Amen, pravím vám, cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nejmenších bratrů, mně jste učinili.“ (Matouš 25,40)

Dát modlitbu. (Jsme ve „válečném prostoru“ fyzicky i duchovně, bez modliteb bychom jako tým prohráli.)

Dát „naše já“ Bohu. (Jsme opatrní mezi Izraelci v hlásání evangelia, očekáváme na Božího Ducha, jaké skutky předem

připravil k jeho poznání skrze „vůni Kristovu“ v nás... Dejte se plně k dispozici Bohu, aby si vás mohl použít jako své nástroje v šíření dobra. Římanům 6,13)

Dát a být v jednotě, trpělivosti, lásce, respektu vůči týmu. („Nové přikázání vám dávám, abyste se navzájem milovali; jako já jsem miloval vás, i vy se milujte navzájem. Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku jedni k druhým.“ Jan 13,34-35)

Výjezd není vhodný pro lidi, kteří očekávají návštěvu turistických míst, svobodného osobního volna, mají sobecké zájmy nebo jsou motivováni vidět Izrael. Výjezd je vhodný pro lidi od 18 do 60 let. (Výjimka: lidé starší 60 let můžou jet také, pokud jsou v dobré fyzické kondici.)

Klademe důraz na přizpůsobivost, flexibilitu, spolupráci, respekt a schopnost podřídit se autoritám.

Kontakt: podpora@nehemia.cz ■

Kávu, nebo čaj?

David Symon

„Dáte si kávu, nebo čaj?“ „Obojí, prosím.“ Během únorové cesty do Asie jsme spolu s Leošem, ředitelem Nf Nehemia, navštívili dvě rodiny našich pracovníků ve dvou zemích – v Iráku a v Thajsku. V iráckém Kurdistánu se všude pije čaj, a to v charakteristických malých skleničkách. V Thajsku se čaj pije také, thajský ledový čaj s mlékem a s cukrem, zároveň se tam ale poslední dobou rozvíjí i kavářská kultura. Po hodinách na cestách a probdělých nocích (oba v letadle nespíme) se nějaký ten kofein hodil, na program jsme toho měli dost.

Naším cílem bylo vidět místo, kde Wojnarovi a manželé "K" působí, seznámit se s lidmi z jejich místních týmů, účastnit se na službě, vidět, jak bychom zde mohli zapojit další české pracovníky, a hlavně strávit s nimi čas v rozhovorech a na modlitbách.

Kurdistán

Těsně před odjezdem jsem jako přípravu přečetl pětisetstránkovou knihu od Karla Maye „Divokým Kurdistánem“. Je to smyšlený román psaný Němcem, který možná nevyjel dál než za Drážďany. Je třeba ho brát s rezervou a jsem si jist, že by

Naše únorová cesta
do Kurdistánu a
Thajska.

se našly fundovanější materiály o Kurdistánu. Nicméně něco z toho, o čem K. May píše (kniha vyšla původně v roce 1881), jako by se nezměnilo. Arabové a Turci utlačují Kurdy, Kurdové a všichni ostatní utlačují Jezidy a Chaldejce. Vidět to prostředí na vlastní oči (a cítit vzduch znečištěný naftovými výparry) má ale úplně jinou dimenzi.

V Kurdistánu jsme navštívili Bena a Hanku, kteří se nedávno přestěhovali do Duhoku, aby byli blíže lidem, kterým slouží. Duhok je město obklopené pěti uprchlickými tábory. Mnozí jejich obyvatelé do nich uprchli v 2014 pronásledováni

Islámským státem. V tábore v Sheikhanu začíná nová služba. Projekt Shelter Now, který Beno vede, zde přebírá komunitní centrum. S místním vedoucím jsme vyjednávali bagr, který by pomohl pročistit odpadní strouhy okolo tábora.

V tábore v Baadre jsme navštívili nové dětské centrum a hřiště, kde dětem slouží kolegové z týmu

Marcelo a Kristina. Marcelo je Argentinec, který trénuje kluky fotbal, a když člověk zná Messiho, tak má u něj velký bod. Navštívili jsme i ženské centrum ve městě, tyto převážně mladé ženy si prošly těžkými věcmi. Bylo zrovna 14. února a všude plno srdíček jako výzdoba. Tyto ženy se potřebují potkat s Boží láskou. Tato služba je skvělá, některé z nich právě dostávaly dar – šicí stroj, který jim pomůže k životu. V tábore a ve městě Baadre jsme pak v krátkosti navštívili čtyři rodiny, rozdávali jim balíčky s pomocí a modlili se za některé z nich.

Místní koordinátor Abu Ali nám ukázal patrony od nábojů z masového hrobu. Vytvořil z toho umělecké dílo jako symbol míru. Od napadení tzv. Islámským státem již uběhlo deset let a mnozí z těchto kurdsky mluvících lidí, kteří mají své vlastní náboženství, stále žijí jako uprchlíci v improvizovaných stanech a zatím mezi nimi není známo hnutí následovníků Ježíše, není založená církev. Zatím. Wojnarovi se zaměřují na duchovní a praktickou službu Jezídům. Dělají úžasnou průkopnickou práci, do které zvou další dlouhodobé pracovníky z České republiky.

Thajsko

V Thajsku jsme navštívili Zdeňka a Adri. Je zde církev, ale velmi malá a často formální. Naši misijní pracovníci jsou součástí týmu, který pracuje na vzkříšení místního sboru a snaží se evangelium zasáhnout komunitu, v níž žijí. Také se nedávno stěhovali proto, aby byli blíže lidem, kterým slouží. Bydlí teď v typicky thajské ulici, kde se život odehrává venku a kde mají každý den bezpočet příležitostí setkávat se s lidmi a pracovat s dětmi přímo před vchodem svého domu.

Umělecký klub, basketbal s mladými, hraní si s dětmi na ulici, to jsou předevangelizační aktivity, které pomáhají otevřít dveře k hledajícím. Kvůli úřadům i thajské nekonfliktní kultuře je totiž těžké otevřeně sdílet to, že Ježíš je jediná cesta k Bohu.

„Už vím, proč je potřeba tolik se za vás modlit,“ řekl jsem jim, když jsme za nimi přijeli do města Ayutthaya. Nachází se hodinu na sever od Bangkoku a turisté tam jezdí za buddhistickými chrámy. Prorazit v takto duchovně náročném prostředí je výzva. To stejné platí pro Wojnarovy a duchovní

prostředí v jezídských oblastech. Podobné to bude u našich dalších misijních pracovníků. Když se snažíme posunout věci pro Boží království, v duchovním světě se něco děje. Potřebují Boží ochranu, přikrytí i našimi modlitbami.

Navštívili jsme dvě města, Duhok a Ayutthaya, naučili se pozdravit "čawani baši" a "savadi krab", slyšeli o nezasažených oblastech Sindžár a Ísán. Čtyři dny čaje, čtyři dny kafe. Jsem za naše misijní pracovníky vděčný. Vážím si jich a jejich práce, nese s sebou oběti. Daleko od rodiny, výzvy, jak řešit doktory, jak vycházet s lidmi v týmu, thajské dusno, kurdistánský „měsíc pece“, a tak dál. Oni však „doma pokoje neměli“, vyšli z Česka a jsou tam, kde si je Bůh používá.

Nevím, jestli byl May křesťan nebo jak to přesně myslel, ale docela příjemně mě překvapil misijní přesah, když nechává hlavního hrdinu Kara ben Nemsiho na předposlední stránce takto promluvit: „Doma pokoje nemám; musím stále a stále ven, učit a kázat, ne slovem, nýbrž tím, že každému, k němuž přicházím, jsem s užitekem... Byl jsem bohatě odměňován, když slyšel jsem za sebou slova: „Tento cizinec nezná bázně; uměl a věděl víc než my, ale byl přece našim bratrem; ctil našeho boha a miloval nás; nezapomeneme naň, neboť byl dobrý člověk a udatný soudruh; – byl to křesťan! Tímto způsobem hlásám svoji víru. A kdybych našel i jen jediného člověka, který naučí se ctít nebo dokonce milovati tuto víru, nebyla moje práce marná, a pak rád si někde v koutě po své pouti odpočinu.“ (May, Divokým Kurdistánem, 1905, s. 490) ■

Pekárna Severní Korea

Jonas Gabriel

Současný hladomor zabíjí tisíce lidí. Půda je vyčerpaná, a tudíž vydává jen velmi malou úrodu. Podle mezinárodní organizace World Food program (Světový potravinový program) se odhaduje, že nejméně 11 milionů lidí zde trpí podvýživou. Skutečná čísla však pravděpodobně budou mnohem vyšší. Podvýživou nejvíce trpí děti. Ještě před covidem, kdy byly hranice otevřené, jsme celkově rozvázeli chléb a sójové mléko pro 17 000 dětí 5x týdně do 68 mateřských a základních škol. Do pomoci bylo zapojeno více mezinárodních organizací. Pro mnohé děti to bylo jediné jídlo, které za den dostaly. Některé děti si část chleba schovávaly, aby jej přinesly domů rodičům nebo sourozencům. Nicméně jak už jsme opakovaně psali, během covidu se hranice zavřely. Poslední tři roky nikdo nemohl zemi opustit ani nikdo jiný do ní vstoupit, a vzhledem k tomu, že pekárny jsou závislé na potravinách z Ruska a Číny, nepodařilo se nám udržet výrobu chleba. Díky Bohu se však v únoru alespoň částečně otevřely hranice, a tak jsme po dlouhé době přivezli 135 tun mouky. V březnu jsme nakoupili v Číně další suroviny, jako je máslo,

cukr a droždí, a máme naději, že je budeme moci převézt přes hranice a plně obnovit výrobu chleba.

Továrna na výrobu sójového mléka byla v provozu po celý čas, kdy byly hranice uzavřené, ne však v plném rozsahu, jak tomu bylo v době před pandemií. Sójové boby se sice nakupují přímo v Severní Koreji, ale vlivem neúrodné půdy a zvyšujících se cen všech potravin stoupla i jejich cena a navíc je těžké je sehnat. Před covidem dostávalo 14 000 dětí sójové mléko, nyní je dostává jen 6 000 dětí. Není to mnoho, ale i jeden hrníček mléka může zachránit lidský život.

Modlitební body

1. Kéž miliony podvyživených Korejců zakusí nadpřirozené Boží zaopatření.
2. Za úplné otevření hranic, za dovoz surovin i za to, aby naši pracovníci mohli opět vstoupit do země.
3. Za zahájení výroby chleba příští měsíc.
4. Za opětovné zvýšení výroby na plnou kapacitu.
5. Aby každý člověk zapojený do našich projektů (příjemci a místní zaměstnanci továrny) zakusil lásku našeho Pána Ježíše, setkal se s ním a začal jej následovat. ■

Po více než dvou letech odjíždíme na krátký čas do ČR.

Buddhista, který je i křesťanem

Manželé "K"

Z pohledu mnohých je buddhismus slučitelný s jinými náboženstvími. Pokud vám vrtá hlavou, jak je to možné, tak v rámci některých forem buddhismu to možné prostě je. Duchové, démoni i bohové jsou přijímáni i z jiných náboženství, protože buddhismus jejich existenci nevyvrací. Nedávno nás překvapila jedna místní rodina, se kterou jsme se poznali na Art Clubu, což je jedna z našich služeb. Prvním překvapením bylo, že jsme byli pozváni do hezké restaurace na večeři. Až později jsme se dozvěděli, že to bude večeře na oslavu jejich výročí svatby a že my jsme jediní hosté. Druhé překvapení přišlo, když jsme se při večeři začali bavit o víře. Paní říkala, že jsou buddhisté-křesťané, chodí obětovat do chrámů, ale někdy chodí s kamarádkou do sboru, věří v Boha i Krista, ale Bibli samozřejmě nečtou. Posteskla si ale, že to někteří lidé nechápu, vždyť přeci můžou být i buddhisté i křesťané zároveň. My jsme si však také postesklí, a museli uznat, že to taky nechápeme. Snažili jsme se jim alespoň vysvětlit, proč obětovat nechodíme, že nejvyšší oběť už za nás byla zaplácena. S onou rodinkou jsme i nadále v kontaktu a modlíme se, aby pochopili, že to takhle nejde a Kristus že je ta jediná cesta, pravda i život.

Tito lidé nejsou zdaleka osamoceni ve svém uvažování.

Jednu neděli jsme například dostali prosbu o požehnání nového auta, které bylo evidentně již požehnáno mnichem. Jestli je něco, v čem jsou Thajci velice aktivní, tak je to ve sbírání jakéhokoli požehnání, které by mohlo přinést štěstí, lásku, zdraví a bohatství.

O nás

Začínáme se připravovat na dubnový návrat do ČR. Momentálně jsou s tím spojené různé administrativní úkoly, abychom se pak zase mohli vrátit a nepřišli o víza. Chystáme i podklady ke službě ve sborech v ČR, ukončujeme a předáváme aktuální služby v Thajsku.

Musím se přiznat, že mé pocity okolo návratu jsou smíšené. Těším se, až všechny uvidím, ale taky už je to více než dva roky, co jsme pryč. Počítáme s tím, že se dost věcí změnilo. Na druhou stranu se za tu dobu i Thajsko stalo naším domovem a na několik měsíců opouštíme lidi, kteří nám přirostli k srdci nebo kterým se tu věnujeme.

Jednou takovou skupinkou, která nám bude chybět, jsou místní děti z našeho sousedství. Navštěvují nás minimálně třikrát čtyřikrát do týdne, někdy i několik dní po sobě. Většina je do věku 12 let a chodí si k nám hrát, kreslit a někdy i jen tak povídat. Líbí se nám mít otevřený dům pro tyto děti, a i když jsou malé, měli jsme už pár příležitostí s nimi mluvit o Bohu a třeba jim i ukázat, jak moc je Bůh miluje. Modlíme se, aby se tyto děti neztratily během našeho pobytu v ČR a po návratu jsme se s nimi mohli zase vidět. Modlíme se, ať je Bůh dál vede tak, aby ho jednoho dne mohly poznat a přijmout do svého života.

Thajci jsou velice aktivní ve sbírání jakéhokoli požehnání.

Sbor

Snad poprvé byl náš malý sborový tým označen jako tým "church planter" a naše služba začala být uznávána jako jedna z prioritních projektů ayutthajského misijního týmu. Je

ASIE

Potřebný restart

Eliška

Milí přátelé, ozýváme se po skoro půlroční pauze. Na konci října minulého roku se nám narodila holčička Ruth. Charakter Rút je v Bibli vystižen mimo jiné slovem "khesed" (Rút 3,10). Toto slovo vyjadřuje věrnou, oddanou a bezpodmínečnou lásku. Rútčina "khesed" je odleskem té Boží lásky- Boha, který je "soucitný a milostivý, nesmírně trpělivý, velmi laskavý a věrný" (2. Moj 34,6). Bůh svou oddanou lásku k nám vyjádřil skrze Ježíše na kříži a bez přestání nám ji prokazuje v našich životech. Naše vlastní lidská "khesed" je jak ranní opar, který tu chvíli je a pak zas mizí. Ta Boží však trvá navěky (Žalm 136).

Vědomi si Boží lásky k nám a ve snaze být věrní v povolání, které nám dal na srdce, jsme se rozhodli od ledna 2024 na několik měsíců přerušit naši službu. Uplynulé měsíce pro nás byly extrémně náročné, jak z důvodů narození Ruth, tak z důvodů dalších výzev v osobní rovině, se kterými jsme se v uplynulém roce a déle potýkali. Vnímáme, že potřebujeme prostor k mentální, emoční, fyzické i duchovní obnově, abychom se jako rodina dostali do více stabilního místa a mohli tak lépe a věrněji stát ve službě druhým.

Odhadujeme, že naše pauza potrvá šest měsíců až jeden rok. Po tuto dobu nebudeme využívat prostředky určené naší službě, které spravuje NF Nehemia. Pokud naši službu podporujete, můžete podporu přerušit nebo přesměrovat jinam, kde je potřeba. Nadále zůstáváme v jižní Asii, Muthu se věnuje finančnímu poradenství a Eliška je doma s dětmi. Česko plánujeme navštívit koncem tohoto roku.

Vážíme si vaší dosavadní podpory a budeme vděční za vaše trvající modlitby i v tomto nadcházejícím období. ■

to důležité v rámci podpory, kdy sdílíme, co vlastně děláme, ale i třeba v tom, že se to bere jako vážná věc. Můžeme tak snáze získávat i pomocnou ruku a vedení ze strany naší organizace a dalších.

Museli jsme ale řešit i pár konfliktů a nedorozumění v tomto sborovém týmu. Vše jsme snad ustáli, vyřešili v lásce a následující měsíce budou pro nás všechny i takovou zkouškou, zda dokážeme budovat sbor společně, i přestože jsme každý z jiného církevního prostředí a jiných kultur. Nebudu skrývat, že i my si budeme muset během našeho pobytu v ČR zodpovědět některé otázky s tím související.

Pozitivní je, že se jedna rodina rozhodla více poznat Boha, a po letech, co "věřili v Krista", začínají studovat Bibli pod dohledem našeho pastora a chtějí se pokřtít. I pár dalších lidí v církvi se začíná zajímat o Písmo více než doposud.

Měli jsme mnoho příležitostí budovat vztahy a mluvit o Kristu i se zcela nevěřícími lidmi, což je také povzbuzující.

Náš tým

Jako týmu se nám daří dobře, přestože je náš tým opravdu velmi různorodý - v kulturách, jazycích, každý je z jiného církevního prostředí atd. Občas se tak nevyhnedme nedorozuměním a problémům. Díky Bohu se nám ale daří tyto obtížnosti překonávat. Občas se cítíme zoufalí z odlišného myšlení lidí kolem, občas se nám tu chce brečet, občas je práce v týmu těžší než ta s místními lidmi. Myslím, že je ale důležité, že to víme, a všichni se snažíme s tím něco dělat.

Rozrůstá se nám tým, který pomáhá zasahovat mladé lidi a teenagery skrze sportovní aktivity. Tento projekt je mezinárodní a snadno ho dohledáte na webu pod jménem "Sports friends". Pokud by někoho zajímala taková služba, působí i v Evropě. Růst tohoto týmu jsou vyslyšené modlitby, a tak doufáme, že se jim podaří i více a lépe zasahovat místní děti.

Naši kolegové založili v Ayutthaye novou jazykovou školu se zaměřením na angličtinu a čínštinu. To může být skvělý nástroj a v budoucnu by mohl otevřít dveře i novým misijním pracovníkům. ■

Manžele "K" můžete nadále podporovat prostřednictvím č. ú. 1057340/2060, v. s. 2309. ■

Dětské domovy Ukrajina

Natálka Viková

Stejně jako předchozích 15 let (s výjimkou roku 2022), tak i letos jsme se s manželem vydali do dětských domovů v okolí města Vinnicja na Ukrajině. Vinnicja se nachází asi 1000 km východně od Brna. Celou cestu jsme dávali do Božích rukou. Modlili jsme se před cestou i během cesty a i po návratu jsme Pánu děkovali za ochranu.

Zmíním krátké, ale intenzivní zážitky, které začaly už krátce po příjezdu. Prakticky každou noc mezi druhou a třetí hodinou houkaly sirény, a to znamenalo odchod do úkrytu. V našem případě k tomu byla určena koupelna. Do rána jsme pak byli vzhůru...

Naše misijní výjezdy většinou trvaly cca 14 dní, ale tentokrát jsme byli rádi, že zvládneme aspoň jeden týden. Autobus, kterým jsme jeli z Brna, měl zpoždění, takže první den jsme nebyli schopni dělat nic. Ještě ten večer po příjezdu jsme se dozvěděli, že se s námi počítá v programu pro vdovy a sirotky po veteránech ze současné války. Byl to velice požehnaný čas strávený v areálu křesťanského rehabilitačního centra. Dozvěděli jsme se, že ve skupině jsou i děti, které stále ještě nevědí, že jejich táta už není naživu. Myslí si, že táta jel na dlouhou služební cestu nebo je ve válce a nesmí používat mobil...

Na začátku byla komunikace s maminkami velmi těžká.

Byly hodně opatrné a uzavřené. Bály se a neměly důvěru. Když jsem je fotila, jedna z maminek za mnou přišla a požádala mě, abych fotky vymazala. Prý si nepřeje, aby se fotky dostaly neznámo kam. Samozřejmě jsem její prosbu respektovala...

Později se manželovi podařilo někde sehnat kytaru. Rozhodli jsme se, že začneme zpívat chvály, byť i v češtině. Před každou písní jsem krátce popsala, o čem zpíváme. Pak už pracoval Duch svatý! Bylo vidět, že u písní a kávy lidská srdce pomalu měkla, až se jim to dokonce zalíbilo a

Manželé Vikovi slouží v dětských domovech již více než 15 let.

prosili, abychom pokračovali. Mezitím pro dospělé i děti probíhala jízda na koních. To bylo radosti... Měli tam pro ty nejmenší i malého poníka.

Maminky a děti se nám v naší skupince postupně střídaly a my jsme mohli v rozhovorech pokračovat. Můj manžel Pavel nabídl dětem, že si můžou zkusit zahrát na kytaru, a tak se něco nového naučit. Byli jsme překvapeni, že se dokonce ze zájemců vytvořila fronta.

Čas běžel, někteří pomocníci grilovali, jiní připravovali saláty, někdo vařil oběd... My jsme se rozhodli pokračovat v rozhovorech a vyprávěli jsme svůj osobní příběh, jak

Některé děti ještě nevědí, že se táta už domů nevrátí...

jsem uvěřili v Pána Ježíše a kolik zázraků každý z nás s Bohem prožil. Také zbytek dne byl požehnaný. Přicházely za mnou maminky - vdovy s prosbou si osobně popovídat a položit mi konkrétní otázky. Postupně jsem si je mohla vyslechnout. Téměř každá z nich vylévala s pláčem své srdce plné strachu a zoufalství z nejistoty. Více než polovina z nich mi dovolila, abych se za ně pomodlila. Den se blížil

ke konci. S dojetím jsme všechny spolu plakaly.

V závěru dokonce proběhla výměna telefonních čísel.

Konec byl jako „třešnička na dortu“. Na zpáteční cestě jsem dostala sms - vedoucí skupiny maminek mi poslala fotky z našeho celodenního pobytu. Tímto mi dala „zelenou“, že mám jejich důvěru a můžu foto použít tam, kde bude potřeba. Stále spolu komunikujeme a dále se za ně modlíme. Pak přišla neděle a my jsme se těšili na shromáždění. Pavel kázal a já jsem tlumočila. Při této příležitosti jsme se dozvěděli, že od začátku války se v církvi ve Vinnici rozhodli mít modlitební shromáždění dvakrát denně.

V minulých letech jsme hodně pracovali v dětském domově v Pyrohově (u Vinnicji). Z Boží milosti jsme jim tehdy nechali vyměnit okna, kuchyni, opravili koupelnu a zařídili další potřebné věci.

V současnosti se převážně zabýváme potravinovou pomocí. Bez jídla se lidé neobejdou, zbytek musí počkat. V určený den jsme s pastorem Serhijem Bohatchukem vyrazili na nákup do velkoobchodu, kde jsme měli v plánu nakoupit potraviny dětem. Pastor sám nejprve obvolal dětské domovy v okolí a upřesnil druh a množství potravin. Během dalších dnů jsme postupně objížděli jeden dětský domov za druhým. Pastor měl tak naložené auto, že bylo nutné náklad rozdělit. Jen si představte, že jeho tachometr ukazoval cca 870 000 najetých kilometrů. Vždy než nastartuje auto, tak se pomodlí a poprosí, aby ještě nějakou dobu sloužilo. Věří, že to může dotáhnout až na 1 000 000 km. Všude nás už děti čekaly. Byly vděčné, modlily se s námi a ptaly se, kdy znovu přijedeme.

Tímto bych chtěla velmi poděkovat našim pastorům Davidu Kováčovi a Viktoru Balážovi a také celému našemu sboru AC Vyškov, který nás podporuje po celou dobu jak modlitebně, tak i finančně. Také sbor Apoštolské církve v Brně za námi celá léta stojí a finančně nás podepírá. Také řada jednotlivců, kteří nechtějí být jmenováni. Nikdo z nás neví, co nám Pán připravil na zítřejší den. Přesto mu důvěřujeme a počítáme s jeho milostí, ochranou a požehnáním. Ať Pán hojně

požehná každému, kdo má radost z dávání. Tomu Bůh vrátí jeho setbu vícenásobně. Zároveň otevíráme možnost i pro ostatní. I vy můžete dle svých možností pomoci a podpořit dětské domovy na Ukrajině. ■

Kelo

Vzdělávání dětí na novém místě

Miroslava Cášková

Vzhledem k tomu, že podpora vzdělávání v Kofele trvá již více než 16 let, rozhodli jsme se nové děti dále nepřibírat a raději zase pomoci na jiném místě. A to ve vesnici Kelo, která je od Kofele vzdálená asi 50 km. Jedná se o velmi chudou vesnici. Lidé se zde snaží uživit alespoň částečně zemědělstvím. Mnozí však nemají žádnou půdu k obdělávání. Většina z nich přináší domů jen drobné peníze za práci námezdních dělníků. Rodiny jsou většinou velké a mají pět a více dětí. Kromě toho je zde také mnoho dětí, které o své rodiče přišly v době občanských nepokojů. Obzvláště znevýhodněné jsou ženy a vlivem kulturních zvyklostí nemají moc příležitostí k výdělku. Proto bychom chtěli pomoci padesáti rodinám: darovat každé jednu kozu a podpořit vždy jedno z jejich dětí ve vzdělávání. Začneme s padesáti dětmi, a to ve spolupráci s městem i místní církví.

Takto vyvážená pomoc přinesla velkou změnu ve vesnici Senbete Sinkele, o které jsme v minulém čísle také psali. Propojení pomoci ženám spolu se vzděláváním jejich dětí se nám moc líbí, a proto jsme se rozhodli ve vesnici Kelo tento vzor aplikovat. Ženy se naučí hospodařit s penězi, budou moci prodávat mléko a později kozu vyměnit za krávu, nebo začít s drobným podnikáním.

Brzy budeme mít seznam dětí. Aktuální informace najdete na našich stránkách.

Protože bychom rádi tento projekt spravovali i s místní církví, která má 20 členů, hned zpočátku jsme se spojili s pastorem a pozvali jej ke spolupráci. Nehemia je spolu s vámi schopna předat peníze a zaštitit pomoc svými modlitbami, ale církev, která je lidem nablízku, jim může předat tu nejdůležitější zprávu, nabídnout jim přátelství a svou pohostinnost. Z toho máme velkou radost. Pastor Berhanu nám ochotně otevřel své dveře a nabídl ruce ke spolupráci.

Pokud byste se chtěli do nového projektu zapojit, budeme velmi poctěni. Fotky dětí z vesnice Kelo vložíme na naše stránky. Zde si pak můžete konkrétní dítě vybrat. Cena je stále stejná - 500 Kč měsíčně. Děti tak budou moci chodit do školy, zajistíme jim školní uniformu, školní pomůcky, základní zdravotní péči a rodiny dostanou 2x ročně potravinový balíček a hygienické potřeby. My vám zase dvakrát ročně pošleme zprávu, aktuální fotografii a krátký pozdrav dítěte nebo rodiny. ■

Nový projekt můžete podpořit na č. ú. 1057340/2060. Děti Etiopie – Kelo v. s. 1205 a Koza do každé rodiny v. s. 1007. Cena jedné kozy vychází na 1700 Kč. ■

Humanitární pracovníci

Eugene Bach

Již několik let bylo získávání aktuálních informací o dění mezi našimi pracovníky a o distribuci Biblí velmi obtížné. Teď se dveře opět relativně otvírají, což skýtá snazší propojení, ale na druhou stranu je v některých oblastech na křesťany vyvíjen silný tlak. Obzvláště v menších městech, kde se nelze moc skrývat. Proto se lidé scházejí jen v malém počtu a pokaždé v jiný den a na jiném místě.

Zvedla se vlna pronásledování, zatýkání a vyslyšení.

Nečekané razie zakouší nemálo sborů. Na veřejném prostranství se demonstrativně páli Bible, křesťanské zpěvníky i literatura.

Misionáři a pastoři byli v minulosti často zatýkáni, obviňováni ze špionáže a ve vězení za to strávili mnoho let. Nová úprava trestního zákona o špionáži a zákona o mezinárodních vztazích nyní zásadně ovlivňuje dění v XX. Převážně je nebezpečná pro zahraniční misionáře, které lze velice snadno obvinít z napomáhání nepříteli, ze špionáže, anebo z pokusu o nezákonné získávání informací týkající se národní bezpečnosti. Internet je také v mnoha oblastech blokován.

Ani ekonomická situace v zemi není dobrá. Projevuje se to ve vysoké míře nezaměstnanosti mladých lidí, což má za

Hranice se opět otevřely.
Máme podrobnější zprávy
o tom, co lidé prožívají.

následek deprese a ztrátu naděje. I přes velké studijní úsilí nakonec stejně žádnou práci neseženou. Uprostřed těchto těžkostí se však od našich pracovníků dozvídáme i o plodných službách v kampusech. Mladí lidé, kteří měli nastoupit do zaměstnání jako úředníci, nyní zasvěcují svůj život misii a jsou školeni, aby se stali novou generací s vizí přinést evangelium "Zpět do Jeruzaléma".

Svědectví. Díky Bohu a mnohým vyslyšeným modlitbám

jsme se konečně setkali s našimi pracovníky tváří v tvář. Byli jsme dotčeni, s jakým úsilím, obětavostí a nasazením ve své službě pokračují navzdory všem těžkostem. Jeden z našich přátel se s námi sdílel, že už jeho rodiče měli v srdci touhu přinést evangelium za hranici XX, nicméně komunisté je brzy zastavili, a tak skončili na jednom z míst v XXX provincii. Měli pocit velkého selhání, ale i přes temné bouře zůstali na svém místě věrni a Boží vize „Zpět do Jeruzaléma“ jim v srdcích nepřestávala hořet.

Nyní je velmi zřetelně vidět ovoce jejich práce. Rozproudila se služba mezi studenty. Před pár lety se 50 z nich obrátilo a jedna z žen se jim intenzivně věnuje. Vždy však v malém počtu, aby na sebe neupoutali pozornost. I tak společně riskují svou svobodu. Uvědomují si, že sklízají ovoce

**Lidé před
námi zde
za evan-
gelium
položili
život.**

Bible

těžké dřiny a mnohých obětí vedoucích a služebníků, kteří šli před nimi a kteří připravili cestu pro naplnění Božích plánů. Víze „Zpět do Jeruzaléma“ zázračně hoří v srdcích mladé generace. Například jen prostřednictvím jedné skupinky vyšlo do zahraničí 40 lidí (Jordánsko, Uzbekistán, Egypt a několik afrických zemí), aby se evangelium mohlo dál šířit.

Na druhou stranu čelí naši pracovníci vysoké míře stresu, který pramení z častých kontrol a neustálého dohledu nad vším, co se kolem děje. Každý dům je zaregistrován včetně všech členů a každou chvíli přicházejí kontroly.

Na jiném místě zase naši přátelé koupili pozemek i se hřbitovem, na kterém bylo už před mnoha lety pohřbeno několik misionářů ze Západu. „Neznáme jejich jména, ani odkud přišli. Ale přinesli nám evangelium, a tak bychom jim chtěli projevit úctu. Začali jsme se zde společně s našimi pracovníky scházet k modlitbám a k přípravě na další Boží dílo s vědomím, že nás to může stát všechno. Tato oběť nás spojuje. Mnoho našich pracovníků dříve vyšlo bez vzdělání a pádů bylo více než úspěchů. Ale Bůh to s námi nevzdal.“

Jeden z vedoucích vidí budoucnost XXX národu

takto: „Starší generace připravila cestu svou věrností a utrpením. Nebyla moc vzdělaná, ale měla v srdcích velkou vášeň, stejnou jakou měl apoštol Petr, a tu předávala dále. Střední generace nyní stojí pevně a podepírá církev jako pilíře a školí mladší generaci. Současná mládež je už vzdělaná a dobře připravená a představuje vojenskou péchotu. Učí se kázat evangelium a jde dopředu. Ta nyní kráčí po stopách apoštola Pavla.“

V loňském roce zemí otřásl několik zemětřesení, které na některých místech způsobily i smrt. Na naší „škole“ se však díky Bohu nikomu nic nestalo. Křesťané na zasažených místech nabízejí praktickou pomoc, útěchu a naději, že je Bůh neopustil. Jednou z nich je malá vesnička v Tibetu, kde dříve nebyl žádný křesťan. Nyní několik rodin patří Ježíši Kristu.

S některými pracovníky jsme se také setkali osobně mimo XX. Byl to pro ně vzácný čas odpočinku, obnovení sil a úleva od každodenního stresu, který pramení z neustálých kontrol a zákazů. Společně jsme se mohli jeden za druhého modlit. Uvědomili jsme si, že odpočinek je klíčový, a tak bychom jej chtěli plánovat systematictěji a opakovaně.

Potřeba Biblí je stále stejně velká. Mnoho Biblí bylo také při kontrolách zničeno a stávající křesťané i nově obrácení zoufale touží po nových výtiscích. Vzhledem k nedostupnosti internetu i blokacím mnoha stránek je tištěná forma stále jedna z nejjednodušších. Vlivem pronásledování se ilegální tisk Biblí musel zpomalit. Bible v elektronické podobě už také není dostupná. Všechny zahraniční společnosti, které by chtěly v XX působit, jsou pod drobnohledem, a tudíž není možné mít na jejich platformách E-Bibli k dispozici. V loňském roce jsme však byli schopni rozdat 124 853 výtisků a Nehemia se podílela na tisku a distribuci 3000 kusů. To jsou skvělé zprávy! Předávání vždy doprovází obrovské nadšení a radost! Lidé si stále pamatují na Evropany, kteří před 40 lety pašovali Bible do XX.

Děkujeme za vaši stálou podporu a prosíme vás, abyste se spolu s námi modlili i za ochranu všech, kteří riskují - tajně Bible tisknou a podílejí se na jejich distribuci. ■

Humanitární pracovníky a tisk Biblí můžete podpořit prostřednictvím č. ú. 1057340/2060. V. s. na Bible 5301, v. s. na humanitární pracovníky 1303. ■

Setkání žen pracujících v misii.

Popálená holčička v Gilo.

Z Masajské stepi Větší pole působnosti

Zuzka

Zdravím vás z Tanzanie, kde v lednu začal můj třetí rok dlouhodobé misie. Mohu pokračovat ve službě masajským ženám a dětem. Děkuju za vaše modlitby i za zájem o dění mezi Masaji. Napíšu vám pár událostí z února a března 2024.

Ženy zaměstnané v misii. V březnu jsme v misijním domě uspořádali odpoledne pro ženy, které pracují pro misii v Loltepes (učitelky, pradelny, pekařka, studentky, které pracují jako dobrovolnice, zahradnice). Byla to milá událost i přesto, že tentokrát se mi pohoštění opravdu nepovedlo :).

Cholera. Letos je v našem okolí častý výskyt cholery, to jsem tu dřív nezažila. Mnoho lidí naši řidiči postupně odvezli do nemocnic. Díky Bohu zatím nikdo nezemřel. Mnozí, zvláště děti, jsou zvyklí pít vodu z kaluží. V kombinaci s nedostatečnou hygienou a nedostupností mýdla v kmenových vesnicích se nákaza docela šíří.

Školka. V lednu začal nový školní rok. Aktuálně máme cca 195 dětí v MŠ ve třech třídách. Tři paní učitelky, tři dobrovolnice – studentky a já.

Malé děti si užívají kreslení pastelkami i vybarvování omalováněk. Většina z nich drží pastelky a papír v ruce poprvé a je fascinující pozorovat, jaké udělaly za dva měsíce pokroky.

Každý pátek mohu vyučovat biblické příběhy na bohoslužbě v MŠ. Mama James tlumočí do rodného jazyka Masajů, aby děti rozuměly. 8. března jsme měli velmi speciální

Zuzčina práce a pole působení se pomalinku rozšiřují.

Většina dětí drží pastelky v ruce poprvé.

program. Tou dobou byla už týden uzavřená školní jídelna a děti nedostávaly oběd. Na ten den jsem měla připravený příběh o nasycení 5000 a o tom, že Pán Ježíš rozmnožil pět chlebů a dvě rybičky, co u sebe měl malý kluk. Ve čtvrtek odpoledne jsem napekla chleby a před bohoslužbou je schovala tak, aby nebyly vidět. Když byl příběh ve finále, ptala jsem se dětí, zda se může stát i dnes, že Pán Bůh rozmnoží jídlo, aby bylo pro každého a nemusely mít hlad... (i když jídelna nevaří). Poté děti zakusily "zázrak", že dostaly nečekané jídlo. Byly nadšené. Měla jsem radost. A upřímně píšu, že člověku trhá srdce vidět, jak někteří po skončení "luxovali" drobečky ze země.

Odstávka kuchyně a obědů trvala 9 dní. Jsem Bohu velmi vděčná, že se zase může dětem jídlo zajišťovat (vaří se pro školku a školu, aktuálně kolem 950 obědů denně).

Vesnice Gilo. Na začátku března jsem šla do nedaleké klanové vesnice donést slíbené léky pro jednoho chlapce. Než jsem odcházela, babička dětí mi řekla, že je tam i malá holčička s popálenou paží. Po loňském příběhu s popáleným chlapečkem Ábelem jsem se vybavila materiálem na ošetření a vydala se 4 km do vesnice. A tím začal můj osmidenní speciální čas každodenních návštěv tohoto místa. Holčičce Gilo jsou tři roky. Paže byla z velké části popálená horkou vodou. První 4 dny při ošetření a převazech tekla krev. Ale jaká sláva, když po osmi dnech bylo možné už nechat paži bez zavázání. Každý den jsem se kromě ošetření

Novorozené s maminkou.

Nahoře: Bohoslužba v 1. a 2. třídě. Dole: Rozmnožení chleba v MŠ.

i modlila za uzdravení. Bohu patří sláva, protože jsme mohli s Masajkami a Giliným tatínkem vidět, jak ON sám jedná.

Modlím se, aby se Gilo a její rodina mohly setkat osobně s Boží láskou a odpuštěním.

Nové možnosti ve škole. Od druhého týdne v březnu vedu každé úterý bohoslužbu pro 1. a 2. třídu ve škole (kolem 210 dětí). Zde se netlumočí, takže vše je ve svahilštině. Kéž si mohou děti zamilovat Boží slovo!

Ve čtvrtky chodím do prvních tříd malovat – na přání dvou učitelů, kteří mají prvňáky na starosti.

Miminka. Byla jsem v posledních týdnech opakovaně pozvána do chýší s nově narozenými dětmi, abych se za ně a za přítomné maminky modlila.

Děkuji za vaši podporu. V dubnu budu žádat o nové dvouleté vízum pro trvalý pobyt v Tanzanii. Kdybyste chtěli dostávat pravidelné zprávy z Masajské stepi, napište mi na What's up + 420 739 600 280. ■

Daruvar

Nad naše očekávání

Lednová návštěva
haviřovského týmu.

Miroslava Čásková

Při lednovém výjezdu do Daruvaru mě provázely smíšené pocity. Danka nás pozvala na prodloužený víkend, abychom povzbudili místní sbory. „Co kdybyste popovídali něco málo o Etiopii, protože daruvarský sbor podporuje dvě děti z Jimmy? Pak byste mohli mít večer chval, v sobotu slovo pro ženy a v neděli chvály a kázání ve sboru.“ Opravdu tam budeme co k čemu? Vypadá to, že ve stejném termínu budou probíhat další nemalé akce. Pjijde vůbec někdo? Vašek se zdá být dost unavený, je na to skutečně vhodná doba? Zvládneme odzpívat na večeru chval všechny písně v chorvatštině? Nebude to spíše tragikomické? Musím říct, že se mi tam najednou nechtělo!

Už na cestě tam mě ale zaplavil pocit radosti. Před večerem chval jsme byli připraveni na to, že lidé asi moc reagovat nebudou. Ať se ale nenecháme odradit. Když jsem však velmi nesměle položila na konci večera chval otázku, kdo by chtěl ještě modlitbu, jestli by případně zvedl ruku, v momentě se zvedly snad všechny ruce v sále. Tak jsem byla odvažnější: jestli by mohli přijít dopředu, a lidé směle přišli! Někteří velmi plakali, že se s Bohem ještě takto nesetkali. Když jsem se zeptala jednoho muže, za co se můžu modlit, tak s pláčem odpověděl: „Za mou duši!“ A to už jsme plakali všichni. Bůh tam nad očekávání jednal. Přitom z naší strany jsme neudělali nic zvláštního. Byla to čistě Jeho práce.

Stejně to bylo i na snídani pro ženy. Předpokládaný odhad byl, že přijde 12 lidí, protože se skoro nikdo nenahlásil, a současně měla na místní vinici proběhnout velká oslava. Do rána však napadlo venku tolik sněhu a mrzlo, že se nás pak k našemu překvapení sešlo v restauraci asi 50. Jiřinka

Lukáčová měla svědectví o svém životě a dlouholetém boji s nemocí a o Boží dobrotě. Mnoho žen bylo na konci velmi povzbuzeno a také překvapeno. Některé ani nenapadlo se za své nemoci modlit a sdílet s Bohem. Braly to jako součást života, kterou člověk musí projít.

Odpoledne jsme ještě navštívili jednu rodinu, která toužila, abychom se modlili i v jejich domě a přinesli požehnání do životů jejich dětí. Jejich dcera je zjevně spoutána temnou mocí a zatím se nechce k Bohu vrátit. Věřím, že jsme přinesli světlo a naději do celého domu. Jejich syn dokonce přišel v neděli na shromáždění.

Petr Špok pak kázal v Golubinjaku i v Daruvaru a my jsme ještě využili naučené chvály, abychom společně přišli před Boží trůn. Vidět povzbuzená srdce i jak se jich Boží Slovo dotýkalo, to bylo naší odměnou. Na druhou stranu jsme ale viděli, že se Vaškův zdravotní stav rapidně zhoršuje. Přestával vnímat a místy byl velmi zmatený. Najednou jsem v tom všem viděla, že opravdu celé načasování výjezdu bylo Bohem vedené. Shodli jsme se, že není na co čekat. Musíme Vaška dostat co nejdříve do nemocnice. Další den po příjezdu do Haviřova se tak mohl dostat do rukou lékařů a mohla začít další následná péče a léčba.

Věřím, že to vše, co jsme v Daruvaru zažívali, byla přebohatá Boží milost, která byla v tu chvíli vylita a kterou zaštitily a uvolnily mnohé modlitby. Navíc průlom, který byl na konci zjevný, je také výsledkem usilovné práce Vaška i Danky i všech týmů, které zde byly před námi.

Věřím, že Bednářovy stále nesete na modlitbách. Vaškův stav se momentálně nelepší. Je ve vigilním komatu a přestává reagovat. ■

**Byla to
čistě Boží
práce.**

Vaše dary

Díky za vaši
štedrost!

Projekty	Výdej	Projekty	Příjem
Humanitární projekty	10 891 703,60 Kč	Humanitární projekty	8 926 320,24 Kč
Pomoc dětem	3 540 110,15 Kč	Pomoc dětem	3 498 439,15 Kč
Misionáři	5 149 169,71 Kč	Misionáři	4 185 852,60 Kč
Podpora nár. církví	1 374 165,45 Kč	Podpora nár. církví	936 570,24 Kč
Stavební a mis. projekty	200 163,17 Kč	Stavební a mis. projekty	198 068,00 Kč
Servisní projekty	106 779,38 Kč	Servisní projekty	105 519,00 Kč
Ostatní dary	2 216 948,62 Kč	Ostatní dary	2 421 614,83 Kč
Celkem	23 479 040,08 Kč	Celkem	20 272 384,06 Kč

Projekty	Výdej	Příjem	Zůstatek k 31.12.
Hum. pomoc běženci AFG	1 418 853,85 Kč	1 147 435,38 Kč	27 460,15 Kč
Pomoc pro Turecko a Sýrii	2 507 549,75 Kč	2 511 351,48 Kč	3 801,73 Kč
Pomoc pro Izrael	293 086,22 Kč	311 008,51 Kč	17 922,29 Kč
Hum. projekty obecné	183 061,00 Kč	257 905,00 Kč	150 951,36 Kč
Fond náhlé pomoci	11 215,20 Kč	240 673,04 Kč	1 306 622,75 Kč
Humanitární sbírka Irák	890 993,32 Kč	555 712,28 Kč	54 643,03 Kč
Perské Bible	32 241,60 Kč	25 900,00 Kč	8 070,24 Kč
Etiop. - pomoc ženám (kozy)	279 909,74 Kč	64 364,00 Kč	124 549,22 Kč
Vánoční sbírka	477 485,20 Kč	43 920,00 Kč	1 432,86 Kč
Ukrajina- pomoc běžencům	4 715 682,91 Kč	3 660 699,09 Kč	224 412,62 Kč
Pomoc uprchlíkům	9 574,98 Kč	10 414,98 Kč	840,00 Kč
Kráva do každé rodiny	72 049,83 Kč	96 936,48 Kč	38 658,16 Kč
Celkem	10 891 703,60 Kč	8 926 320,24 Kč	1 959 364,41 Kč
Lékařská pomoc dětem	83 783,16 Kč	11 201,00 Kč	5 548,44 Kč
Děti- neurčené dary	71 704,40 Kč	26 140,00 Kč	15 742,42 Kč
Dětské domovy- Ukrajina	190 783,52 Kč	227 797,01 Kč	256 987,41 Kč
Děti Etiopie- Kofele	903 458,01 Kč	1 099 498,76 Kč	390 997,39 Kč
Děti Tanzanie- Masajové	340 030,43 Kč	121 877,66 Kč	88 490,64 Kč
Děti Etiopie- Jimma	1 191 742,41 Kč	1 160 674,46 Kč	577 729,40 Kč
S. Korea- pekárna	758 608,22 Kč	851 250,26 Kč	213 486,91 Kč
Celkem	3 540 110,15 Kč	3 498 439,15 Kč	1 548 982,61 Kč
Čína - hum. pracovníci	187 474,36 Kč	101 758,93 Kč	13 052,37 Kč
Krátkodobá misie	1 280,00 Kč	8 000,00 Kč	12 957,84 Kč
Pod. nár. církví a pastorů	1 920,00 Kč	12 000,00 Kč	22 810,00 Kč
Ukrajina- Golub P.	61 036,00 Kč	28 100,00 Kč	20 479,04 Kč
Ukrajina- Balko M.	192,00 Kč	1 200,00 Kč	3 032,79 Kč
Ukrajina- Melnik K.	145 910,00 Kč	36 900,00 Kč	126,28 Kč
Ukrajina- Doněcká oblast	228 587,21 Kč	97 438,83 Kč	779,51 Kč
Etiopie- evangelisté TFM	298 489,60 Kč	468 095,75 Kč	383 181,37 Kč
Etiopie Farma	1 824,00 Kč	11 400,00 Kč	20 433,84 Kč
Etiopie- Bible	1 088,92 Kč	6 805,75 Kč	13 182,95 Kč
Čína- Bible	326 147,36 Kč	120 270,98 Kč	5 622,60 Kč
Jakutsko- mis. pracovníci	120 136,00 Kč	44 100,00 Kč	33 928,72 Kč
SA- evangelisté	80,00 Kč	500,00 Kč	67 439,00 Kč
Celkem	1 374 165,45 Kč	936 570,24 Kč	597 026,31 Kč

Přehled hospodaření za rok 2023

Projekty	Výdej	Příjem	Zůst. k 31.12.
Misionáři obecný	13 491,50 Kč	34 200,00 Kč	50 465,15 Kč
Chorvatsko- Bednářovi	1 130 479,35 Kč	754 905,75 Kč	605 181,80 Kč
Symon David	18,00 Kč	300,00 Kč	2 622,42 Kč
Moldavsko- práce s dětmi	72,35 Kč	1 205,75 Kč	7 102,60 Kč
Řecko- Uhlířovi	24 152,75 Kč	25 985,75 Kč	5 179,40 Kč
Libanon	44 328,63 Kč	7 496,00 Kč	0,04 Kč
Tádžikistán - Jan	50 000,00 Kč	50 000,00 Kč	- Kč
Tanzanie- Zuzka	660 558,66 Kč	633 111,00 Kč	172 320,53 Kč
Čad- Katka	8 310,52 Kč	207 763,00 Kč	582 589,44 Kč
Vretonkovi	840,00 Kč	14 000,00 Kč	27 888,25 Kč
Persie- Bohunka	88 710,69 Kč	85 400,00 Kč	46 498,78 Kč
Wojnarovi	795 128,52 Kč	382 772,00 Kč	119 130,76 Kč
Jaro Feneš	8 842,50 Kč	4 700,00 Kč	- Kč
Felagund	552 355,93 Kč	125 265,00 Kč	31 396,00 Kč
SA Ivana	225 245,50 Kč	254 091,50 Kč	108 088,00 Kč
J. Asie- Eliška	126 877,92 Kč	114 632,00 Kč	24 365,32 Kč
5M	1 317 081,84 Kč	1 169 744,85 Kč	157 813,08 Kč
Manželé "K"	13 653,00 Kč	257 550,00 Kč	592 922,45 Kč
Austrálie- M+T	89 022,05 Kč	62 730,00 Kč	27 909,18 Kč
Celkem	5 149 169,71 Kč	4 185 852,60 Kč	2 561 473,20 Kč
Stavební projekty	151 912,00 Kč	145 468,00 Kč	7 242,39 Kč
Izrael- lesy na Karmelu	48 251,17 Kč	52 600,00 Kč	67 568,46 Kč
Celkem	200 163,17 Kč	198 068,00 Kč	74 810,85 Kč
Misie.cz	3 798,20 Kč	- Kč	6 925,03 Kč
Vzdělávací kurzy a akce	102 981,18 Kč	105 519,00 Kč	67 383,62 Kč
Publikace knih	- Kč	- Kč	37 516,31 Kč
Celkem	106 779,38 Kč	105 519,00 Kč	111 824,96 Kč
Příspěvky zahr. misie	1 650 476,00 Kč	1 891 850,00 Kč	763 128,04 Kč
Neurčené dary	566 472,62 Kč	529 764,83 Kč	774 116,02 Kč
Celkem	2 216 948,62 Kč	2 421 614,83 Kč	1 537 244,06 Kč

Projekty Nehemia a variabilní symboly:

Platby v ČR (účty bez bankovních poplatků):
Citfin Praha • číslo účtu: 1057340/2060
(Možnost zasílat dary i v jiných měnách než jen v CZK.)
ČSOB Havířov • číslo účtu: 100113352/0300

Sponzor: QUANTUM SOLIDUM

QUANTUM SOLIDUM | RENOMIA NETWORK

WWW.QUANTUMSOLIDUM.CZ

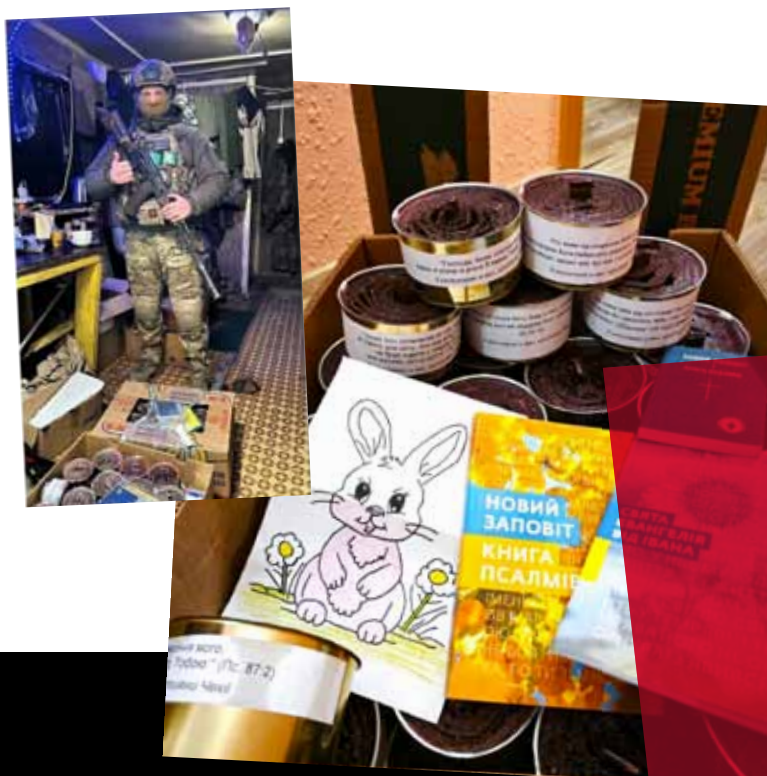
1000	HUMANITÁRNÍ PROJEKTY
1001	Fond náhlé pomoci
1002	Irák - pomoc Jezdům
10021	Irák – pomoc ženám
10022	Irák – pomoc dětem
10026	Irák - pomoc Kurdům
1003	Lékařská pomoc dětem
1004	Perské Bible - Írán
1007	Pomoc ženám - koza do každé rodiny
1009	Ukrajina – uprchlíci
1010	Pomoc uprchlíkům Řecko
1011	Pomoc pro Afghánistán
1101	Kavkaz – kráva do každé rodiny
1120	Ukrajina – dětské domovy
1202	Děti Etiopie – Kofele
1203	Děti Tanzanie – Masajové
1204	Děti Etiopie – Jimma
1205	Děti Etiopie - Kelo
1301	Severní Korea – pekárna
1303	Čína - humanitární pracovníci
2000	MISIONÁŘI
2101	Chorvatsko – Václav Bednář
2103	České ruce pro Izrael

2104	Řecko - Uhlířovi
2201	Tanzanie - Zuzka
2202	Čad - Kateřina
2301	Asie - Vretonkovi
2302	Misijní práce mezi persky mluvícími lidmi
2303	Wojnarovi
2304	Jaro Aviv
2306	Ivana - Střední Asie
2307	Manželé "A" - Jižní Asie
2308	MP - arabský poloostrov
2309	Manželé "K" - Asie
2501	Thomas a Marcela Hemphillovi
3000	PROJEKTY PRAKTICKÉ POMOCI
3102	Pracovní výjezdy - praktická pomoc
3301	Izrael – obnova lesů na Karmelu
4000	ROZVOJ KRÁTKODOBÉ MISIE
5000	PODPORA NÁR. CÍRKVÍ A PASTORŮ
5101	Ukrajina – pastor Pavel Golub
5102	Ukrajina – podpora romských pastorů
5103	Ukrajina – pastor Konstantin Melnik
5104	Ukrajina - Doněcká oblast
5105	Bosna - Sergej

5201	Etiopie – evangelisté TFM
5203	Etiopie – Bible
5301	Čína – Bible pro Čínu
5302	Jakutsko – Ilja a Aňa
6000	SPRÁVA PROJEKTŮ A PROVOZ ORG.
6004	Neurčené dary
6410	Mzdy a dotace na mzdy
8000	SERVISNÍ PODPORA MISIE
8104	Vzdělávací kurzy Kairoa a akce
8201	Časopis Nehemia INFO

Redaktor Miroslava Cásková
Korektury Břetislav Dršťák
Adresa redakce Nehemia Info
Selská 29,
736 01 Havířov-Bludovice
Česká republika
Telefon 703 438 026
E-mail office@nehemia.cz
Web www.nehemia.cz
Facebook facebook.com/NehemiaCZ
Registr. číslo: MK-ČR E 14261

Loni jsme vyrobili 21 tisíc svíček, letos 8 900 kusů. Jsme vděční za každou pomocnou ruku.

Ukrajina

Práce dobrovolníků

Jiří Kostelník

Díky Bohu! Rádi bychom prostřednictvím Nehemie poděkovali každému z vás, kdo se spolu s námi finančně nebo osobně angažujete v pomoci lidem zasaženým válkou na Ukrajině. Líbí se mi myšlenka, že my křesťané jsme ve všech válkách vždy ta vítězná třetí strana - na které vítězí to pravé lidství, milosrdenství a spása.

Lidé, kteří dnes nejvíce trpí kromě dětí a starých lidí, jsou muži a ženy v zákopech. V ukrajinských zákopech naplňují 80% všech základních lidských potřeb dobrovolníci (od zdravotního zajištění přes jídlo, teplé oblečení, zákopové svíčky, zahřívací náplasti, vitamíny, elektrické generátory, po další důležité věci k přežití). A co je nejdůležitější? Spolu s tím jde skrze kaplany, kteří naši pomoc nejčastěji osobně předávají, možnost naplnit tu největší lidskou potřebu spásy a věčného života.

Věřím, že vás potěší, že jste skrze Nehemii mohli mít za poslední rok zcela určitě podíl na záchraně minimálně několika životů. To, co je v přední linii nejčastěji zachraňuje, jsou speciální škrtidla k zástavě krvácení. Přes naše přátele, české zdravotníky, kteří školí vojáky v první pomoci, se nám podařilo sehnat pro muže v zákopech už několik set těchto škrtidel (jedno stojí cca 700 Kč). Stovka jich díky vám putovala při nedávné mobilizaci také do Izraele.

Ve sboru v Kopřivnici se také daří vyrábět tzv. zákopové svíčky, které jsou velmi žádané a používají se na topení, vaření a svícení. Touto cestou se snažíme zhodnotit nasbírané finance ještě o přidanou práci. Na brigády jezdí pomáhat lidé z různých sborů (Nový Jičín, Olomouc, Opava, Krnov, Frýdlant a další). Za rok 2023 jsme v sobotních směnách udělali přes 21000 kusů. Od začátku letošního roku je hotových dalších 8900 svíček. Na některé kusy lepíme

biblické verše a do beden přidáváme Nové zákony, dětské obrázky a výtisk 91. žalmu, který se často s vojáky modlí kaplani. Na tyto balíčky máme zvlášť dobrou zpětnou vazbu.

Protože se blíží jaro, doděláme ještě posledních 1600 svíček, na které máme materiál, a uvidíme, co bude dál. Všechny finance na Ukrajinu pak přesměrujeme do dalších potřeb. Ty se rychle vyvíjejí a mění dle aktuálních informací od kaplanů a dobrovolníků z přední linie, se kterými jsme v kontaktu.

V lednu jsme také mohli odeslat sbírku trvanlivých potravin (jeden milý bratr nám jich zprostředkoval 700 kg). Sbíráme také drogerii, léky, vitamíny, termoprádlo, ponožky... Právě v těchto dnech slouží významná část peněz, které dáváte skrze Nf Nehemia, k nákupu termoprádla a jiných nezbytných kusů oblečení. Náš řidič a spolupracovník na Ukrajině komunikuje s konkrétními jednotkami a vojáky a shání každému z nich na míru to, co nejvíc potřebuje.

Jsme rádi i za to, že vaše pomoc je nejčastěji distribuována osobně a do všech nejzasaženějších koutů Ukrajiny. Člověk, který osobně vaši pomoc vozí, mi poslední vyprávěl, že když se na svých cestách potkává s různými dobrovolníky, kteří vytrvali v pomoci až do dneška, velmi často zjišťuje, že to jsou křesťané. Jiný řidič, sám nevěřící, mi vloni říkal, že vidí a velmi oceňuje, že tam, kde to jiní vzdali, to církev nevzdává a je v pomoci vždy vytrvalá. Ještě jednou děkuji Bohu za vaše ruce a ochotu, trpělivost a zvláště vytrvalost.

Finanční pomoc Ukrajině můžete posílat na č. ú.: 1057340/2060, v. s. 1009. ■